

Küçük Filin Faresi

Jane MEADOW

Küçük Filin Faresi

Jane MEADOW

Ellie, yumuřak mavi-gri derili ve beyaz puantiyeli kırmızı atkılı küçük bir fildi. Evinin yakınındaki güneřli çayırda dolařmayı çok severdi. Büyük kahverengi gözleri merakla parıldardı. Ama bazen Ellie kendini biraz yalnız hissederti. Maceralarını paylařacak bir arkadařı olmasını isterdi.

Bir sabah Ellie, hasır çantasına lezzetli yapraklar ve bulduğu parlak mavi bir taş koydu. Taş onun özel hatırasıydı. Pürüzsüz ve serindi, ona berrak gökyüzünü hatırlatırdı. Nereye giderse gitsin onu yanında taşır, çantasında güvenle saklardı. 'Bugün macera için güzel bir gün,' dedi kendi kendine.

Ellie uzun bir meşe ağacının yanından geçerken minik bir cıyıklama duydu. 'Aşağıdaki sen, merhaba!' diye seslendi bir ses. Ellie etrafına bakındı ama kimseyi göremedi. Sonra altın-kahverengi tüylü ve meşe palamudu başlıklı küçük bir fare fark etti. Bir yapraktan büyük değildi! 'Ben Pip,' dedi neşeli bir gülümsemeyle. 'Oynamak ister misin?'

Ellie'nin gözleri sevinçle büyüdü. 'Bir fare! Daha önce hiç fareyle tanışmamıştım,' dedi. Pip onu daha iyi görebilmek için bir kayanın üstüne tırmandı. 'Ben de hiç fille tanışmamıştım,' diye ciyaktı. 'Ama senden korkmuyorum!' Ellie kıkırdadı. 'Ben de senden korkmuyorum,' dedi. Birlikte keşfe çıkmaya karar verdiler.

Pip, Ellie'nin omzuna binmiş, çayırdaki birlikte dolaşıyorlardı. Ellie'nin hiç fark etmediği minik çiçekleri ve parlak böcekleri gösterdi. 'Benim göremediğim şeyleri görüyorsun,' dedi Ellie. 'Sen de yüksek yapraklara ulaşabiliyorsun,' diye yanıtladı Pip. Harika bir ekip olmuşlardı. Ellie, bu kadar küçük de olsa bir arkadaşı olduğu için mutluydu.

Büyük gri taşların yığıldığı kayalık bir yere geldiler. Ellie onların üzerinden tırmanmanın eğlenceli olacağını düşündü. 'Dikkatli ol,' diye uyardı Pip. 'Bu kayalar kaygan görünüyor.' Ama Ellie çoktan tırmanmaya başlamıştı. Biraz sakardı ve çantası deli gibi sallanıyordu. 'Ben iyiyim!' diye seslendi. Ama tam o anda ayağı kaydı.

Ellie yuvarlanıp bir gümbürtüyle yere düştü. Canı yanmamıştı ama çantası açılmıştı. Kıymetli mavi hatırası yuvarlanıp çıktı. Zıplaya zıplaya iki büyük kayanın arasındaki dar bir yarığa girip gözden kayboldu. 'Olamaz!' diye haykırdı Ellie. 'Özel taşım! Gitti!' Karanlık yarığa baktı ama taşı göremedi.

Ellie hortumuyla taşa ulaşmaya çalıştı ama yarık çok dardı. Kayaları birbirinden ayırmaya çalıştı ama kayalar kıpırdamadı. Büyük kahverengi gözleri yaşlarla doldu. 'Onu asla geri alamayacağım,' diye hıçkırdı. Pip omzundan aşağı koştu. 'Ağlama, Ellie. Belki ben yardım edebilirim,' dedi.

Pip dar yarığa baktı. 'İçeri sığacak kadar küçüğüm,' dedi. Ellie burnunu çekti. 'Ama orası karanlık ve korkutucu. Emin misin?' Pip cesurca başını salladı. 'Sen benim arkadaşımsın. Yardım etmek istiyorum.' Meşe palamudu başlığını çıkarıp Ellie'ye verdi. 'Şans getirsin diye bunu tut,' dedi. Sonra yarığa sığındı.

Ellie endişeyle bekledi. Pip'in minik ayak seslerinin karanlıkta yankılandığını duyabiliyordu. 'Görebiliyor musun?' diye seslendi. 'Neredeyse vardım!' diye ciyakladı Pip. Yarık dardı ama Pip hızlı ve akıllıydı. Kıvrılıp kıpırdanarak parlak mavi taşa ulaştı. 'Aldım!' diye bağırdı. Taşı açıklığa doğru itti.

Son bir itişle mavi taş yarıktan yuvarlanıp Ellie'nin ayaklarının dibine düştü. 'Başardın!' diye sevindi. Pip toz içinde ama gururlu bir şekilde dışarı sığındı. Ellie onu nazıkçe kaldırıp kucakladı. 'Teşekkürler, Pip! Sen dünyanın en iyi arkadaşısın!' Meşe palamudu başlığını geri verdi. 'Sen olmasan bunu başaramazdım,' dedi.

Ellie atkısını Pip'in etrafına küçük bir battaniye gibi bağladı. 'Sen bir kahramansın,' dedi. Pip kızardı. 'Ben sadece bir fareyim,' dedi. 'Ama küçük bir fare bile büyük bir yardım olabilir.' Ellie başını salladı. 'Dostluk boyutla ilgili değil,' dedi. 'Birbirimiz için orada olmakla ilgili.' Birbirlerine gülümsediler, mutlu ve güvendeydiler.

O günden sonra Ellie ve Pip ayrılmaz ikili oldular. Birlikte çayırı keşfettiler, sırlarını ve kahkahalarını paylaştılar. Ellie mavi taşını çantasında güvenle sakladı ama artık taş ona Pip'in cesaretini hatırlatıyordu. Ne zaman ona baksa gülümserdi. En küçük dostun bile en büyük farkı yaratabileceğini biliyordu.

Ellie, Pip'in içinde yolculuk edebilmesi için minik bir kese yaptı, böylece hep yakınında olabilecekti. Tanıştıkları herkese maceralarını anlattılar. Diğer hayvanlar şaşkına döndü. 'Bir fil ile bir farenin arkadaş olabileceğini kim düşünürdü?' dediler. Ama Ellie ve Pip dostluğun boyutla belirlenmediğini biliyorlardı. Dostluk iyilik ve cesaretle belirlenir.

Güneşli bir öğleden sonra göletin kenarına oturdular. Ellie'nin büyük kulakları esintide hafifçe çırpındı. 'Seninle tanıştığım için mutluyum, Pip,' dedi. 'Ben de,' diye ciyakladı Pip. 'Sen benim en iyi arkadaşımsın, dev gibi olsan da.' Ellie güldü. 'Sen de benim en iyi arkadaşımsın, minicik olsan da.' Bulutların süzülüşünü izlediler, huzurlu ve mutlu.

Böylece küçük fil Ellie ve fare Pip, darda yardıma koşanın gerçek dost olduğunu kanıtladılar. Ne kadar küçük olursan ol, değer verdiğin birine her zaman yardım edebilirsin. Ve bazen en küçük dostlar en büyük kahramanlar olur. Birlikte mutlu yaşadılar, her zaman bir sonraki maceraya hazır.